

Milý Romane, nevím sice, proč v polemice užíváš proti mně tónu, jež znám od vašich běženců, když jezdí vlakem a mluví s našimi lidmi trochu povýšeně a arogantně, jako by se považovali za kulturträgry, zato však chápu, že při svém bezpartijním a „netřídním“ smýšlení sympatizuješ s cirkusem Pásma, jehož hlavní odvahou je to, že marxismus a komunismus směšuje rozmarně s posledními křečemi měšťáckého umění. Tvoje (a ruské) filologické hračky hodí se velmi dobře do tohoto okolí. V našem „rádci“ mohu ti přispět jen tou radou, abys o takových věcech, jako jsou hádanky v dělnickém časopise (které, jak můžeš pozorovat, ostatně velmi zanedbávám), raději nemluvil. To je pro povýšené intelektuály Tvého druhu „španělská vesnice“. Svě veršované úvodníky pak jsem kdykoli ochoten zastavit, jakmile v Pásmu počnou se ti naši „odvážlivci“ logicky řídit aspoň Lu Märtenovou.

(Reflektor 1, č. 14, červenec 1925)

Rychlost hmotného vývoje učinila z naší doby pravý opak rovnováhy a klidu. Změnila mentalitu člověka: Před padesáti lety ještě byl člověk uzavřen v nejbližším okolí. Dnes je drahami, auty, velkým informačním tiskem, telegrafii a telefonii bez drátu, fonokinomatografií v denním styku s celým světem.

Básník před třiceti lety

před očima: chiméry; jeho mentalita:

exkluzivnost

vnitřní prázdnota

rozkošnická nečinnost

nestálost

Básník dnes

před očima:

skutečnosti doby:

pozitivní a tvrdé,

matematické,

vědecké,

rapidně produkující,

doby zázraků lidských,

revoltující,

vytvářející novou societu,

jeho mentalita:

zrychlený rytmus,

civilnost,

aktivnost,

spontánnost,

smysl pro odvalu,

metodičnost,

statečnost,

nespoutaná básnivost.

Rodí se: VĚDOMÍ VŠEPŘÍTOMNOSTI SVĚTOVÉ
(synchronismus obrazů, barev, zvuků, ideí i sil, událostí,
myšlenek)